

- سه‌شنبه ۲۰ آذر ۱۴۰۳**
- سال هفدهم - شماره ۳۰۱۵**

سکونتگاه‌های غیررسمی برآیند شکست طرح‌های جامع شهری

شهلی‌بر ادامه داد: از طرفی برخی از ساکنان نیز لزوماً از روستا به این گونه مناطق مهاجرت نکرده‌اند بلکه جزو ساکنان متوسط‌نشین شهر بوده‌اند که بنا به دلایلی همچون ورشکستگی مالی، طلاق و غیره دیگر قادر به تأمین مسکن در محیط شهری استاندارد نیستند پس برای سکونت این مناطق را انتخاب کرده‌اند. وی ادامه داد: درواقع امروز اقتصاد و رکود تورمی یکی از دلایل توسعه مناطق و سکونتگاه‌های غیر رسمی در اطراف شهرها است که ما دچار ریزش طبقاتی شویم یعنی بسیاری از افراد طبقه متوسط فقیر شده و توان زندگی در محیط شهری مطابق با استانداردهای قبلی را ندارند پس مجبور به سکونت در حاشیه شهرها می‌شوند.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد؛ توانمندسازی اجتماعات محلی در این گونه مناطق رهیافتی نوین برای حل مسئله فقر شهری در سکونتگاه‌های غیر رسمی است یعنی دیگر مهندسی ساختمان و تزریق منابع مالی صرف را راهگشایمانی‌داند، بلکه‌مهندسی اجتماعی‌با حمایت و تسهیل بخش عمومی و سازمان‌های غیردولتی و محلی و مشارکت فعال مورد نظر است.

راهبرد توانمندسازی بر بسیج تمامی امکانات بالقوه منابع و تمامی عوامل برای ایجاد مسکن در این نگاه توانمندسازی ضمن توجه ویژه به به مردم این فرصت را می‌دهد که شرایط خانه و محل زندگی خود را باتوجه به اولویت‌ها و نیازهایشان بهبود بخشند.

در این نگاه توانمندسازی ضمن توجه ویژه به مسئله اقتصاد باید راهکارهای عملی را در خصوص تأمین امنیت سکونت و به رسمیت شناختن، دسترسی به زمین، خدمات و اعتبارات، یادگیری فرهنگ شهروندی، مشارکت گروه‌های کم‌درآمد و مانند این‌ها ارائه کرده و به اجرا درآورد و از توان دورنی این اجتماعات نهایت استفاده را ببرد.

کنند زیرا مسکن یکی از نیازهای حیاتی است. این جامعه‌شناس شهری با ابراز اینکه درواقع فقدان نگاه قاعده‌مند و مدون در برنامه‌ریزی توسعه، باعث شده که ما با رشد قارچ‌گونه سکونتگاه‌های غیر رسمی در گوشه و کنار کشور مواجه باشیم، تصریح کرد: علاوه بر این درخصوص پیامدهای اجتماعی سکونت در چنین مناطقی باید گفت وقتی افراد در یک فضای غیر استاندارد زندگی می‌کنند که از دسترسی به خدماتی که شایسته انسان است برخوردار نیست، پدیدهی است که برخی چالش‌هایی در خصوص آموزش کودکان ساکن در این مناطق ایجاد شود. شهلی‌رُ با بیان اینکه وقتی فضاهای فرهنگی مثل سینما، سالن نمایش، تئاتر، کلاس‌های هنری، ورزشی و غیره در این گونه مناطق وجود ندارد، یقیناً نظام فرهنگی در این سکونتگاه‌ها دچار وقفه می‌شود، ابراز کرد: دراین مناطق به‌دلیل فقدان این کمبودها ما با فضاهای بی‌دفاع شهری مواجهیم که این امر خود در بروز بسیاری از مشکلات و آسیب‌های روحی و روانی همچون سرخوردگی مؤثر است.

وی عنوان کرد: متأسفانه در این گونه مناطق در بیشتر موارد امید در بین جوان رنگ می‌بازد بنابراین ممکن است افراد به سمت و سوی اعتیاد و انواع و اقسام آسیب‌های اجتماعی سوق پیدا کنند.

پژوهشگر مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، با بیان اینکه برخلاف نگاه آسیب‌شناسانه این مناطق از خود نظم اجتماعی نیز بروز می‌دهند، خاطرنشان کرد، این بدان معناست که برخلاف این نگاه در درون این محلات نوعی از پویایی وجود دارد چراکه در بیشتر موارد ساکنان این مناطق را افرادی تشکیل می‌دهند که در مسیر بهبود زندگی دست به مهاجرت زده‌اند؛ بنابراین انگیزه لازم برای پیشرفت را داشته و می‌توان از این انگیزه به‌عنوان یک ظرفیت مثبت در مسیر مدیریت شهری بهره برد.

ستادهای بازآفرینی و شهرداری‌ها، لازم است برای پایان دادن به توسعه حاشیه‌نشینی نظام تأمین مسکن ما به جای اینکه فقط به تولید مسکن ملکی فکر کنند در مسیر تولید مسکن استیجاری نیز حرکت کرده و در این مسیر از ظرفیت پخش خصوصی و دولتی بهره ببرند تا از این طریق با قیمت مقرون به‌صرفه افراد بتوانند در درون فضای استاندارد شهری زندگی کنند.

وی توجه به این امر را در شهرهایی که در معرض توسعه سریع قرار دارند یک ضرورت انکارناپذیر اعلام کرد و گفت: لازم است همزمان با استقرار فعالیت‌هایی مثل صنایع سنگین و انواع و اقسام فعالیت‌های کشاورزی‌های مکانیزه، یک نظام تأمین مسکن پایدار برای گروه‌های مختلف ایجاد شود.

این پژوهشگر مسائل اجتماعی شهر اظهار کرد: در این شهر باید فکری برای تولید درآمد‌های پایدار مدیریت شهری کرد تا در پی آن رشد در یک فرایند طبیعی بتواند به‌صورت متوازن رشد کرده و قادر باشد گونه‌های مختلفی از مسکن را برای اقشار مختلف تأمین کند.

شهلی‌بر عنوان کرد: متأسفانه در بسیاری از موارد، وقتی فعالیتی (صنعتی، خدماتی، کشاورزی) در کنار و درون شهرها گسترش پیدا می‌کند، فاقد نگاه برنامه‌ریزی جامع است در حالی که یکی از مؤلفه‌های مهم در گسترش فعالیت‌های این‌چنینی مسائل مرتبط با حوزه مسکن است چراکه در پی استقرار این فعالیت‌ها شاهد مهاجرت گسترده به این شهرها در راستای پیدا کردن شغل هستیم.

وی ادامه داد: در این بین افرادی که درآمد بالایی دارند از مسکن استاندارد بهره می‌برند اما چون قیمت مسکن در این شهرها به دلیل تقاضا بالا می‌رود عده‌ای به‌دلیل عدم تمکن مالی بالا امکان استفاده از مسکن استاندارد را نداشته پس ترجیح می‌دهند در خارج از محدوده طرح‌های شهری خانه‌های غیر استاندارد ایجاد

باشیم، می‌توان گفت به نوعی مشارکت خود گروه‌های کم‌درآمد برای تأمین مسکن است عنوان کرد: در حال حاضر جمع قابل توجهی از هموطنان ما در گوشه و کنار شهر در این سکونتگاه‌ها زندگی می‌کنند، حتی بسیاری از آن‌ها بعد از گذشت چند دهه عملاً به نظام رسمی شهری تبدیل می‌شوند درست مثل اتفاقی که برای اسلامشهر تهران افتاد به نحوی که شرایط شهری این منطقه را به هیچ وجه با شرایط دهه ۴۰ و ۵۰ فاصله‌ای که مقایسه کند، این منطقه حاصل توسعه شهری برنامه‌ریزی‌نشده بود که بعد از مدتی قوام گرفت.

وی مطرح کرد: با بررسی مشکلات و چالش‌هایی که برای سکونتگاه‌های غیر رسمی وجود دارد می‌توان گفت این مناطق همواره از برچسب منفی اجتماعی همچون پایین بودن سرانه‌های خدماتی از فضای آموزشی گرفته تا مدارس استاندارد، سیستم فاضلابی که سلامت سکونتگاه‌ها را تأمین می‌کند و معابر استاندارد، رنج می‌برند.

این جامعه‌شناس شهری با تأکید بر اینکه طی چند دهه گذشته در نظام شهری رویکردهای مختلفی برای مواجهه با این سکونتگاه‌ها ازسوی متولیان امر منبای کار قرار گرفته، عنوان کرد: زمانی نگاه بلدورزی و ویران‌گرانه به این مناطق وجود داشت مثل کاری که در محله خاک سفید تهران انجام شد؛ کلیه سکونتگاه‌ها را تخریب و ساکنان آن را جابه‌جا کردند و رویکردهای نرم‌تر در دستور کار قرار گرفت و در تلاش‌اند خدمات شهری را به‌مرور به این سکونتگاه‌ها برسانند.

شهلی‌بر با بیان اینکه در این رویکرد نرم متولیان امر در تلاش هستند نظام مالکیتی در این مناطق به‌مرور زمان به رسمیت بشناسند تا از این طریق در ساکنان این گونه مناطق انگیزه ایجاد شود که از مصالح پایدارتری برای مقاوم‌سازی در این منازل استفاده کنند، تصریح کرد: ضمن تداوم تلاش در این مسیر ازسوی دستگاه‌های متولی اعم از وزارت راه و شهرسازی،

معماری و پیوند زندگی شهری با کشاورزی

شده است که سایه، منظره سبز و میوه‌های خوردنی را برای مشتریان فراهم می‌کنند. یک استخر پر از ماهی‌های خوردنی در این رستوران قرار دارد و یک باغچه داخلی که نور خورشید را در طول روز بازتاب می‌کند و نشان‌دهنده ترکیب عناصر معماری در کنار طبیعت است.

در ورودی رستوران یک نیمکت بزرگ قرار دارد که از پلاستیک‌های بازیافتی ساخته شده است و توجه مشتریان را به اصول حفاظت از محیط زیست و پایداری محلی می‌کند. تمرکز طراحی این ساخته بر این نکته است که چرخه‌های پایدار متعددی از تولید تا مصرف غذا را ایجاد و مشخص کند. این رستوران با رویکرد پایدار استفاده از پلاستیک بازیافتی در ساخت نیمکت‌ها و کابینت‌ها، آجر بازیافتی برای دیوارها، فولاد بازیافتی برای نرده‌ها، چوب بازیافتی قابیق‌های چوبی برای درها و میزها و دیگر موارد مشابه، حداقل تأثیر زیست‌محیطی را به جا می‌گذارد.

■ **بازارهای کشاورزی: تقویت جوامع محلی**
بازارهای کشاورزی فراتر از نقش یک بازار سنتی عمل می‌کنند و به مراکز پرشور برای تعامل اجتماعی و تبادل فرهنگی تبدیل می‌شوند.

برخلاف محیط‌های خرده‌فروشی معمول، این بازارها به‌منظور احترام به تولیدکنندگان محلی، فضایی را ارائه می‌دهند که تعامل مستقیم کشاورزان و مصرف‌کنندگان را تشویق می‌کند. معماران نقش محوری در تعریف ویژگی‌ها و کارکردهای این فضاها ایفا می‌کنند و با طراحی سازه‌های انعطاف‌پذیر و باز با نور طبیعی و تهویه کافی، این بازارها را به محیط‌هایی دلپذیر و پویا در تمام طول سال تبدیل می‌کنند. این فضاها اغلب مناطقی را برای برگزاری کارگاه‌های آموزشی، رویدادهای فرهنگی یا دوره‌های اجتماعی دارند و احساس تعلق و پویایی را در جامعه تقویت می‌کنند. طراحی

با جامعه‌شناس شهری و متخصص در حوزه برنامه‌ریزی مسکن گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

عبدالوهاب شهلی‌بر با بیان اینکه پیش از پرداختن به مسائل و معضلات اجتماعی موجود در سکونتگاه‌های غیر رسمی، لازم است به چرایی ایجاد چنین فضاهایی در شهرها بپردازیم گفت: واقعیت این است که در کشورهای مختلف متناسب با مقتضیاتی که به لحاظ برنامه‌ریزی شهری، گسترش مسکن و مباحثی از این دست وجود دارد، سکونتگاه‌های غیر رسمی از ویژگی خاص برخوردارند.

وی افزود: با این وجود به طور کلی می‌توان گفت رشد این سکونتگاه‌ها به معنای شکست طرح‌های جامعه شهری است که می‌خواهد بر اساس یکسری برنامه‌ریزی‌های مشخص، فضای شهری را گسترش دهد.

وی با تأکید بر اینکه به‌دلیل نداشتن مکان و یا عدم برنامه‌ریزی دقیق برای مسکن، گروه‌های کم‌درآمد شهری آن‌ها توان خرید مسکن‌های استاندارد دارای زیرساخت‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی تعریف‌شده در این طرح و همچنین توان پرداخت اجاره‌بهای این واحدهای موجود را ندارند، عنوان کرد: بنابراین به سمت گسترش این سکونتگاه‌ها که عموماً خارج از طرح‌های تفصیلی هستند، حرکت می‌کنند. این جامعه‌شناس شهری با ابراز اینکه بعد از مدتی نظام شهری نیز به اجبار یکسری خدمات به این مناطق رسانده و از طرفی نیز در مناطق شاهد نوعی پیشروی آرام به سمت مناطق شهری هستیم عنوان کرد: ازسوی دیگر در سکونتگاه‌های غیر رسمی انواع و اقسام جنبش‌ها توسط گروه‌های کم‌درآمد صورت می‌گیرد تا بتوانند از حداقل خدمات برخوردار بوده و این نیازهای زیربنایی را از مدیریت نظام شهری بگیرند. شهلی‌بر با اشاره به اینکه اگر به این سکونتگاه‌ها فقط نگاه آسیب‌شناسانه نداشته

سپهرغرب، گروه شهر – پاهره ترابی‌مهوش؛ یک جامعه‌شناس شهری گفت: رشد سکونتگاه‌های غیر رسمی به معنای شکست طرح‌های جامعه شهری است که در آن برنامه‌ریزی دقیق برای گروه‌ها با درآمد‌های مختلف وجود ندارد. افزایش جمعیت شهری، گسترش فعالیت‌های صنعتی، کشاورزی و خدماتی و به تبع آن تنوع فعالیتی و جمعیتی و در نتیجه تحولات سریع کالبدی شهر، معادلات پیشین حاکم بر ساختار شهرها را متحول ساخت و شهر در عرصه‌های محیطی، اجتماعی، اقتصادی و کالبدی با مسائل و مشکلاتی جدید و ناشناخته مواجه شد.

یکی از مهم‌ترین تغییرات به‌وجودآمده در عرصه‌های کالبدی و اجتماعی، ظهور پدیده و اسکان غیررسمی و حاشیه‌نشینی به‌عنوان تبلور فضایی فقر شهری و نبود برنامه‌ریزی مدیریت شهری برای سیل عظیم جمعیت مهاجر بود. در این بین شهر همدان مرکز مبادلات اقتصادی، تجاری و فرهنگی غرب کشور است و از نظر جمعیتی چهاردهمین شهر کشور به‌شمار می‌رود. اهمیت و جایگاه تاریخی-فرهنگی این شهر بر کسی پنهان نیست و تاریخ گواه بر پیشینه تمدنی سه هزارساله این شهر است، بنابراین وجود چنین ظرفیتی همواره منجر شده این شهر یکی از مهاجرپذیرترین شهرهای کشور باشد که این افزایش جمعیت به‌خصوص در ۵۰ سال گذشته منجر به توسعه فضایی شتابان شهر به‌دلیل عدم برنامه‌ریزی و تحولات فرهنگی و سیاسی کشور شد که این تحولات به‌صورت توسعه وسیع سکونتگاه‌های غیررسمی در بخش‌های شمالی شهر نمود بیشتری پیدا کرد به طوری که امروز بر اساس آمارها ۲۵ درصد از جمعیت شهری همدان در مناطق حاشیه‌ای سکونت دارند.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع بیان شدیم تا درخصوص پیامدهای اجتماعی ایجاد چنین مناطقی در شهرها و علل عدم موفقیت طرح‌های اجراشده برای این مناطق

سپهرغرب، گروه شهر، معماری شهری می‌تواند فضاهای شهری را به گونه‌ای طراحی یا بازسازی کند که امکان کشاورزی شهری، تولید مواد غذایی محلی و اتصال مستقیم تولیدکنندگان به مصرف‌کنندگان را فراهم آورد و تاب‌آوری شهرها را در برابر کمبود مواد غذایی باکیفیت افزایش دهد. شهرها همواره به ارائه راه‌حل‌های جدید و خلاقانه برای مقابله با چالش‌های زیست‌محیطی و اجتماعی خود نیاز دارند. در حال حاضر نوآوری‌های مرتبط با کشاورزی شهری و کشاورزی عمودی نقشی کلیدی در این زمینه ایفا می‌کنند و با ادغام فضاهای کشاورزی در بافت شهری، علاوه‌بر تولید مواد غذایی، جوامع پویا و پایدار ایجاد می‌کنند. معماران و طراحان شهری به‌عنوان پیشگامان این حوزه، با طراحی فضاهای خلاق و کاربردی، به توسعه کارآمد این نوآوری‌ها کمک می‌کنند.

جنبش (مزرعه‌به‌میز) که ریشه در پایداری و حمایت از اقتصادهای محلی دارد، با اولویت دادن به تهیه و تولید مواد اولیه تازه و محلی، روابط مستقیم بین تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان را ترویج می‌کند. این رویکرد این امر باعث می‌شود توسعه فضاهای مخصوص که در آن معماری و جنبش مزرعه‌به‌میز با یک‌دیگر تلفیق می‌شوند، فضاهای سبز و مزارع کشاورزی را در بافت شهری ادغام کند. هدف اصلی این رویکرد این است که شهروندان بتوانند به‌صورت محلی و پایدار به مواد غذایی دسترسی داشته باشند.

معماران و طراحان می‌توانند با ایجاد محیط‌هایی که مشارکت و آموزش را ترویج می‌دهد، به تقویت اصول جنبش مزرعه‌به‌میز کمک کنند؛ فضاهایی همچون رستوران‌های گرم و صمیمی که میهمانان را به متبع وعده‌های غذایی‌شان نزدیک می‌کنند و مزارع شهری که تولید مواد غذایی را در شهرها

سپهرغرب، گروه شهر، طراحی فضای بازی در محیط‌های شهری تعامل اجتماعی و پیوستگی جامعه را از طریق تجربیات مشترک تشویق می‌کند و با ترویج فعالیت‌های بدنی در جامعه مزایای سلامت جسمی و روانی برای همه گروه‌های سنی به ارمغان می‌آورد. ادغام بازی در محیط‌های شهری برای ایجاد مشارکت جامعه و ارتقای کیفیت زندگی بسیار مهم است. شهرهای دوستدار بازی بر اهمیت طراحی فضاهایی تأکید دارند که بازی را فراتر از زمین‌های بازی رایج تشویق می‌کنند؛ برای مثال با ایجاد مناطق چندمنظوره‌ای که امکان انجام فعالیت‌های متنوع را برای ساکنان فراهم می‌کند، تعامل و فراگیری اجتماعی را ارتقا می‌دهند. شهرها می‌توانند با استفاده از راهبردهای بر پایه اصول طراحی، بازی‌های جذاب و مشارکت‌پذیری را در محله‌ها پیاده‌سازی کنند. المان‌های کلیدی این راهبردها شامل ایجاد محیط‌های تعاملی، گنجاندن فعالیت‌های متنوع و پویایی در طراحی مکان‌های جدید و بازطراحی مکان‌های موجود به‌ویژه مناطق بدون استفاده در شهر است. درگیر کردن جامعه در فرایند

می‌سازند.
■ **ساختمان مسکونی رشد، کانادا**
ساختمان رشد یک پروژه مسکونی ۲۰ واحدی است که در شهر کلگری کانادا ساخته شده است و عنصر اجتماعی پیوندهنده این مجموعه، یک مزرعه شهری ۰/۶ هکتاری روی پشت‌بام است. این سیستم در حالی که معیارهای سخت‌گیرانه فضای سبز و امکانات را برآورده می‌کند، کشاورزی شهری را در قالب باغچه‌های خصوصی، پوشش گیاهی روی پشت‌بام‌ها و کندوهای عسل در مقیاسی محلی می‌کند که تا کنون در زندگی درون شهری کلگری تجربه نشده بود.

واحدهای این ساختمان برای طیف وسیعی از سنین و اندازه‌های خانواده مناسب است و از طریق معماری، انعطاف‌پذیری و ارتباطات اجتماعی را ایجاد می‌کند. معماری این بنا همچنین از طریق ادغام کشاورزی شهری در مسکن چندواحدی، ساکنان را در فعالیت‌های کشاورزی از جمله کاشت، نگهداری، برداشت و فروش مشارکت می‌دهد.

ارتقای کیفیت زندگی شهری با ترویج بازی در فضاهای اجتماعی

این رویکرد مشارکتی می‌تواند سرمایه‌گذاری ذی‌نفعان در این طرح‌ها را افزایش دهد. کارشناسان از رشته‌های مختلف ازجمله معماری، طراحی شهری، آموزش، مشاوره و تعامل و تأثیرگذاری بر محیط اطراف را برای ساکنان فراهم کند و از این طریق حس تعلق به جامعه را میان ساکنان تقویت کند. فعالیت‌های متنوع، ادغام انواع مختلفی از فعالیت‌هایی که ساکنان می‌توانند درون شهر انجام دهند، یکی از عناصر کلیدی طراحی محیط‌های شهری دوستدار بازی است. به‌عنوان مثال، بازیکنان می‌توانند در جشنواره‌های محلی شرکت کنند و مسائل جامعه را از طریق بازی حل کنند.

تغییرات پویا؛ طراحی محیط‌های دوستدار بازی باید شامل سیستم‌هایی باشد که اقدامات منجر به تغییرات قابل مشاهده در محیط شود.

بازخورد جامعه؛ طراحان شهری باید در طول توسعه این محیط‌ها، با ذی‌نفعان احتمالی از طریق کارگاه‌ها یا آزمایش‌ها تعامل داشته باشند و بینش‌هایی در مورد ویژگی‌هایی به دست آورند

که برای یک محیط بازی شهری جذاب هستند.

اجتماعی و پیوستگی جامعه را از طریق تجربیات مشترک تشویق می‌کند، همچنین دسترسی به محیط‌های بازی به فعالیت بدنی و مزایای سلامت روانی برای همه گروه‌های سنی کمک می‌کند. مدیریت مشارکت اجتماعی بازی‌گونه می‌تواند ارتباط ساکنان با فرهنگ و تاریخ محلی خود را از طریق تجربیات تعاملی تقویت کند.

محیط‌های دوستدار بازی در شهرها می‌توانند به جاذبه‌های گردشگری تبدیل شوند و اقتصاد محلی را تحریک کنند. استفاده از مواد، رنگ‌ها و عناصر مختلف در پارک‌های بزرگ یا سازه‌های موقت می‌تواند فضاهای عمومی را برای افراد در هر سنی دلپذیرتر کند و مزایای قابل‌توجهی برای شهروندان به همراه داشته باشد.

شهروندان به‌طور فزاینده‌ای اهمیت ادغام بازی در محیط‌های شهری را برای تقویت مشارکت جامعه، خلاقیت و رفاه به رسمیت می‌شناسند. در ادامه نمونه‌هایی موفق در شهرهای مختلف از ادغام عناصر دوستدار بازی در طراحی شهری بیان می‌شود که به ایجاد فضاهای اجتماعی پویا و درنتیجه بهبود کیفیت زندگی شهروندان کمک کرده است.

پله‌های عمومی، بیروت/ لبنان

این پروژه‌ها با هدف بازسازی و بهبود فعالیت‌های اجتماعی در پله‌های سنت نیکلاس، وندام و لازربا در محله‌های مار میخائیل و حمیزه بیروت و تعمیر آسیب‌ها، افزودن مبلمان، افزایش فرصت‌های بازی و بهبود دسترسی‌پذیری انجام شده است. طرح‌های اجراشده گزینه‌های جذابی برای نشستن به موقعیت‌های مختلف در امتداد پله‌ها گنجانده است تا به کاربران امکان لذت بردن از ماهیت اجتماعی پله‌ها را بدهد. یک سایه‌بان ویژه و یک صحنه طراحی شده است تا برگزاری فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی را تسهیل کند.

برای افزایش دسترسی‌پذیری به‌ویژه برای ساکنان مسن، نرده‌هایی به این پله‌ها اضافه شده است و برای جذاب‌تر کردن این محیط، المان‌های بازی تعاملی همچون کره‌های غلتان و سرسره ایجاد شده است، همچنین کاشی‌های رنگی اضافه شده است تا فضای پرنشاطی برای گردهمایی‌ها ایجاد کند و تنوع رنگی را به راه‌پله‌ها بیاورد. طراحی این فضا با مشارکت جامعه محلی و به کمک ابزارهای مدل‌سازی دیجیتال همچون بازی ماینکرافت انجام شده است.